

פניני הפרשה

אמור

עלון מס'

1036

שנה כ"א התש"ף

יו"ל ע"י הקרן לזיכוי הרבים. נייד: 052-7654216

כתובת: רח' הרב רוזובסקי 14/13 אשדוד. דוא"ל: 7654216@gmail.com

האדם השלם

פרשת אמור נקראת תמיד בימי ספירת העומר, ובפרשה זו נצטוו ישראל על קרבן העומר (ויקרא כג, י), שהוא הקרבן הראשון והחשוב שמתיר לאכול מהתבואה החדשה שצמחה באותה שנה. אם כן, תמוה מאוד שדוקא הוא הקרבן ציבורי היחיד שבא מן השעורים שהם מאכל דל, לכאורה ראוי היה להביא את קרבן העומר מחיטים, שהם מאכל אדם, ולא משעורים שהם מאכל בהמה (וכידוע שקרבנה של אשה סוטה הוא מן השעורים כפי שדרשו חז"ל: "היא עשתה מעשה בהמה, לפיכך תביא מאכל בהמה"). ועוד שמתאים היה להביא את קרבן העומר מחיטים, כדי להדגיש שמעכשיו מותר לאכול מהחיטים של אותה שנה? ואיך לזלזל בחשיבותו של קרבן העומר, שהרי בזכותו ניצלנו בימי המן, וכפי שאמר המן למרדכי "מלוא קומץ שעורים דחה עשרת אלפים ככר כסף שלי".

התשובה לכך, שאדם ללא תורה המשועבד לתאוותיו, נמצא בדרגה דומה לבהמה, והמאכל החשוב ביותר לבהמה זה שעורים, ולכן מיד אחר הפסח מקריב שעורים, להתיר לאדם לאכול כל דבר לצורך גופו. אבל אחרי שסופרים חמישים יום ומגיע מתן תורה, אז מגיעים למדרגת אדם, בבחינת "אדמה לעליון", וקרבנם מתעלה למאכל אדם. ולכן בחג השבועות מקריבים שתי הלחם מחיטים, כי התורה הופכת אותנו למדרגת האדם השלם.

לימוד תורה, מעבר לערכו כמצוה עצומה, מתבטא בהשפעתו הישירה על נפש היהודי. בשאר חכמות, אדם לומד ומחכים בהוספת ידע, אך הם אינם משפיעים על אישיותו, אולם לימוד התורה משפיע באופן נפלא על האדם ואישיותו לטובה ומרומם אותו לגבהים רוחניים בכל תחומי החיים. הארתה של התורה נוטעת בנפשו של אדם את יושר הלב, ומפריחה ומצמיחה את המדות הטובות והערכים היהודיים. אינו דומה מי שעולמו הפנימי נבנה מתוך התמלאות בדברי תורה, לזה שעולמו נבנה בלי תורה. מי שעוסק בתורה באמת, התורה משנה אותו ומעדנת את התנהגותו, עד שאומרים עליו הבריות "אשרי מי שעמלו בתורה".

שיא תורני	עצה טובה
<p>החלה הגדולה בעולם</p> <p>בחודש חשון התש"ף, במסגרת ההכנות ליוזמת הישבת העולמית, במהלכה שובתים יהודים בכל רחבי העולם באותה שבת גם כאלו שבדרך כלל אינם מקפידים על כך, בעיר סידיני שבאוסטרליה החליטו לקבל את השבת המיוחדת בצורה מקורית, והכינו את החלה הארוכה בעולם. במאפיית "סבתא מוזס", עמלו צוות הקונדיטוריה לנפות למעלה מ-68 קילו של קמח, כדי להכין את החלה הארוכה בעולם – שאורכה הגיע לעשרה מטרים.</p>	<p>אם אתה מתקשה להיזכר אם מלה מסוימת זכר או נקבה, תהפוך אותה ליחיד, שבזה אנשים כמעט אינם טועים. לדוגמא: אם אתה מסתפק אם שולחנות זה זכר או נקבה, תהפוך ליחיד "שולחן - ארוך", "שולחן - אחד", והנה קיבלת את התשובה...</p>

מגיד דבריו / פנינה מתורתו של הגאון רבי בוניד סערון זצ"ל

"כשם שקשה לישא קופה מלאה כי אם על ידי 'די הקופה', כך קשה ליצר הרע להחטיא אדם רק על ידי 'די העבירה', וכמו שאמר התנא באבות: 'הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה'. לא אמר לעבירה עצמה רק לדבר המביא לידי עבירה, שאם בא אדם לידי עבירה, כאילו עבר העבירה עצמה כי שוב יכשל בעבירה... ולזה אמר 'ועשו סייג לתורה'."

(מגיד חדשות" ח"ט עמ' מ"ב)

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש – במס' שבת (דף י"ד ע"ב) אמרו: תניא, לדעת כי אני ה' מקדשכם (שמות ל"א י"ג), אמר לו הקב"ה למושה: משה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיעם. ע"ש. ונראה לעניות דעתי לרמוז "וביום השביעי שבת שבתון" סופי התיבות עולים בגימטריא המתנה. (מכת"י הגאון רבי משה לוי זצ"ל).

נקודת חן / עובדיה חן

אב"ד הסיד

עוד הוא מציין את דבקותו הבלתי מתפשרת באמת. הוא הלך עם האמת עד הסוף, ולא היסס לשלם על כך מחיר אישי. כדוגמא הוא מציין שבשנת תשע"ו היה פולמוס גדול אודות פורים ברמות. באחד הימים הגיע שליח מטעם אחד מהצדדים שהיה קרוב משפחה של הרב וחש בנוח לדחוק ברב להצטרף. הרב בפקחותו אמר לו: אני לא גר ברמות, רוב הבנים והנכדים שלי אינם גרים ברמות, תלמידים לא באו לשאול אותי, הזיקה שלי לשאלה אינה מכח ההלכה, אלא כמתן כוח לצד מסוים, אני לא בענין, ואיני רוצה להביע דעה פומבית. כמה שלחצו אותו והייתי עד ללחצים גדולים מאוד, לא רצה להתערב. גם כאשר הביע דעה הלכתית מנוגדת, מעולם לא הזכיר את שם מי שהוא חולק עליו, רק הביע דעתו בצורה עניינית.

ראו זאת גם בכך שאחרי שסיים את כהונת הרב הראשי, שמר על נטרליות מוחלטת והתרחק מכל תפקיד, עד שנמנע אפילו מלשמש כרב בית כנסת, והיה מתפלל בבית כנסת בשכונתו כאורח.

"פעם שאלתי אותו" מספר הנכד "למה הרב אינו מביע דעתו בפומבי על העניינים העומדים על הפרק ומשתתף בכנסת בחירות למשל. אמר לי אם אני מזדהה עם צד אחד, משמע אני נגד צד אחר - אני רב של כולם. מנגד, אספר שפעם ניסו לשכנע אותו לא לבוא לאיזה דינר של ישיבה, בגלל שבאותו זמן הישיבה היא נקטה צד פוליטי, וכמה שעלו ובאו לביתו משלחות לדחוק בו שלא יגיע, סירב בתוקף, ואמר: רגיל אני לבוא לשם כל שנה, ואם השנה לא אבוא, יתפרש הדבר כפגיעה בראש הישיבה...".

מקורי מאוד היה בדרך לימודו, וחיבב מאוד דברי תורה מרבנים שיש להם הברקות מקוריות. הרב עמיאל מציין כי חביבות מיוחדת היתה לו לתורתו של יבדל לחיים טובים מרן הגר"מ מאזוז שליט"א. כשהיה מאושפז והיינו רוצים להסיח דעתו מהכאבים שעבר, היינו מביאים לו את העלון "בית נאמן", והיה מתענג על כל מלה שבו (מעורך העלון שמענו שבימיו האחרונים ממש, שלח עוזרו בקשה במייל לשלוח לו את העלון כדי שיוכל לקרוא את העלון גם בבית הרפואה).

צהרי יום ד' דחול המועד פסח י"ט בניסן התש"ף, בית ההלוויות הספרדי בגבעת שאול שומם מאדם. בהלויה מצומצמת שנטלו בה חלק גדולי ישראל וקומץ בני משפחה, מלויים את הראשון לציון הגאון הגדול רבי אליהו בקשי דורון זצ"ל בדרכו האחרונה למנוחת עולמים, אחר שעלה אליהו בסערה השמימה כקרבן צבור לכפר על העדה.

לו היו אלו ימים מתוקנים, רבבות אנשים היו נדחקים, שחים ונאנקים, הספדים רמים נזעקים, כיאה לאחד מגדולי הדור המדקדקים, ועתה קול דממה דקה...

הלוייתו השקטה והדוממה שכפתה עלינו המגפה, היתה בעצם השתקפות ובבואה לחייו השקטים והפשוטים. כשם שכל חייו ברח מאור הזרקורים, כך בודאי רצונו היה להיפטר מן העולם בצנעה. לא ברעש רבי אליהו. "הרב עצמו ודאי היה שמח מאוד מכזו הלויה" אומרים תלמידיו.

"שלא לבכות ולהרבות שמחה ותודה שזכיתי למה שזכיתי" ביקש בצוואתו הזכה, וכך זכה משמים שהסתלק לבית עולמו בחול המועד פסח בזמן שאין מספידים.

שם במרומים למעלה, בטח זכה לקבלת פנים עצומה וגדולה, ללא מדה והגבלה, ולכבוד מלכים ממלך הכבוד ששש ושמח בכוא אליו נפש נקי וצדיק.

ואף זה מתחבר לצוואתו שבה ביקש לשיר בלויה את סיום "לך אלי תשוקתי": "וְתִשְׁלַח מְלֶאכֶי הַחֵן. וְיִצְאוּ נָא לְעַמִּיתִי. וְשָׁלוֹם בּוֹאֶף יֵאמְרוּ. בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאָתִי. בְּבִאוֹנֵי לְגַן עֲדֵנָה. וְשֵׁם תִּהְיֶה יְשִׁיבָתִי".

נכדו חביבו הגאון הרב עמיאל ארבה שליט"א, שזכה ליצוק מים על ידיו, אומר כי מה שאפיין ביותר את זקנו הראשון לציון הוא הפשטות. לא היתה זו ענוה מאולצת, אלא פשטות טבעית. היה מכבד את כולם, מדבר עם כולם בגובה העינים, מכבד כל אירוע שמזמינים אותו, פותח את הדלת בפני כל אחד, מגיש לו שתיה. זה התבטא בכל צעד בחייו.

ויספרו לבניהם / ספור לשלחן השבת

הסידור שחולל את המהפך

כשהשעון צלצל שנים עשר צלצולים התנער מר צ. ולתדהמתו גילה כי הוא יושב כבר ארבע שעות ושקוע בסידור החדש הזה! האותיות, המלים, ההלכות והמדרשים משכו אותו כבחבלי קסם. הוא חש כי נשמתו שואפת אל האור הזה, והוא כמה לרוחניות שכה היתה חסרה לו בחייו!

מאותו רגע ידו לא משה מן הסידור, הוא מילא את החלל הריק שהיה בו והעניק לו שעות גדושות בתוכן אמיתי. במהלך הקריאה, התוודע לעוד ועוד הלכות, סיפורי חז"ל והנהגות בחייו של יהודי. עם הזמן יצר קשר עם בית הכנסת הסמוך, הגיע לשיעורי תורה בימים בהם חש טוב יותר, ובהמשך נקשר לאברך יקר מישיבת "כסא רחמים" שהדריכו בדרך החדשה.

הסיפור יכול היה להגמר כאן, אך למרבית הפלא יש לו סיום מפתיע ומרגש! בבדיקות הבאות שנערכו למר צ. כדי לדעת היכן להתמקד בסדרת הטיפולים הבאה, התבררה עובדה מדהימה: **המחלה וגרורותיה נעלמו כליל!** מר צ. הנרגש אימץ את הסידור היקר אל לבו ואמר: "סידור זה השיב אותי לחיים! תרתי משמע: בריאות וחיי גוף, ובעיקר - חיי רוח ונשמה...". (מפי הגאון רבי יוסף פרץ שליט"א בשם האברך הנ"ל).

מה הסיכוי שסידור שנקנה לבר מצוה של הבן, יחולל מהפך בבית, וגם יביא לריפוי מחלה קשה? ...

מר צ. חילוני בגיל העמידה, ארגן חגיגת "בר מצוה" מפוארת לבנו בן השלוש עשרה. בין הייתר ביקש לבצע את חובתו המינימאלית כיהודי, וניגש אל חנות תשמישי הקדושה בעירו לרכוש תפלין וסידור לבנו. הוא יצא מרוצה מהקניה כשסידור "איש מצליח" באמתחתו. ספק אם הנער המתבגר עשה שימוש רב בתפלין ובסידור, והם נחו על המדף בביתו כאבן שאין לה הופכין...

ימי השמחה והמשתה חלפו ובאו ימים אחרים. עננה של מתח תלויה היתה בבית, בבדיקות שגרתיות התגלה כי בגופו של מר צ. מקננת המחלה הקשה. מאז הבית סובב סביב ציר אחד: טיפולים, הקרנות, רופאים ותרופות, ל"ע.

מיואש וחסר אונים שכב מר צ. ימים ארוכים בבית החולים, וימים רבים יותר על מיטתו בבית. בוקר אחד קם מדדה והחל לחפש עיתון או ספר להעביר אתו את היום, והנה נחו עיניו על הסידור ה**בוהק** "איש מצליח" שנח 'מבויש' על המדף. זו היתה האופציה היחידה בחדר, והוא נטל את הסידור למיטתו...

☺ זה לא חוק! ☺

נוכל אחד הופיע בשערי העיר, והציג עצמו כרופא עינים. אחד מבני העיר שסבל מכאב עינים אמר לעצמו: "אם אפנה לרופאים ותיקים, יתנו לי תרופה שתכביד עוד את חוליי, כדי שהטיפול יארך זמן רב יותר ושכרם ירבה. מוטב שאלך אל הרופא החדש, שירצה לרפאני מיד כדי להוכיח את מומחיותו".

הלך אצל אותו נוכל וישב על כסא המטופלים. טפטה לו הלה סם לתוך עיניו, ועיור אותו לגמרי! נבהל החולה וזעק: "אוי לי! איני רואה מאומה!".

"אל תירא", הרגיעו הנוכל, "זהו חלק מתהליך הריפוי. בתחילה הטיפות מחשיכות את העינים, ואחר כך הן מבריאות אותן כליל!".

נרגע החולה וביקש ללכת. פחד הנוכל שבני ביתו של העיור הטרי יבינו את דבר התרמית, וישכנעו אותו לתבוע את הנוכל לדין. מה עשה? אמר לחולה: "המתן רגע, נותר לי רק לטפטה באוזניך שתי טיפות שיועילו לעיניך". עמד וטפטה לתוך אזניו טיפות שהחרישו אותו כליל.

יצא האיש מלפניו כשהוא עיור וחרש...

☺ חוק חוק אפא... ☺

כך דרכו של היצר הרע. בכל עת מסמא הוא את עיני האדם מלראות את הדרך הישרה. אך מחשש שהאדם יבוא אל בית הכנסת וישמע את דרשת המוכיח, אוטם הוא גם את אזניו. נמצא, שהכל תלוי בשמועת האוזן!

אור המאיר

שאלות ותשובות שענה לשואליו בקצרה מרן רה"י הגאון רבי מאיר מאזוז שליט"א

שאלה: האם מותר לשמוע שירים המלווים בכלי שיר בפסח שני או בל"ג לעומר, ומה זה שונה מתספורת שכתב מרן (סימן תצ"ג ס"ב) שאין להסתפר עד ל"ד בבוקר?
תשובה: כך נהגו בחו"ל לשמוע שירים בכלי תזמורת בי"ד באייר שהוא יום פסח שני וביום ל"ג לעומר עצמו יומם ולילה. מתספורת אין קושיא, שבחו"ל (באי ג'רבא) נהגו עד שבועות, ולדעת מרן שאומר עד ל"ד לא אסר שירה כלל, ומאי דנהוג נהוג.

שאלה: המחמיר כדעת האר"י שלא להסתפר עד שבועות, האם רשאי לספר את שאינו מחמיר?
תשובה: רשאי.

שאלה: ספרדי המחתן את בתו עם אשכנזי ביום ל"ג לעומר, האם יש מקום להתיר לו להתגלח בערב ל"ג לעומר לכבוד החתונה?
תשובה: מותר, שלא יראה ח"ו כאבל ביום שמחת בתו. קל וחומר ממה שהתירו הפוסקים לאבי הבן למוהל ולסנדק להתגלח בימי העומר.

שאלה: לבני ימלאו לו שלש שנים בחודש אלול, האם יש ענין לחכות לל"ג לעומר בשנה הבאה ולעשות לו 'חלאקה' במירון?
תשובה: אין ענין לחכות עד ל"ג לעומר, גם יש צפיפות ופריצות שם. עדיף לספר מיד במירון או על יד ציון הבאבא סאלי וכדומה.

שאלה: לפעמים קורה שמבררים אצלי על בחור לצורך שידוך, ושואלים איך הוא בתורה או במדות, ואני יודע שהוא לא מספיק מושלם בדברים אלו. האם מותר לשבחו למרות שהדבר אינו נכון?
תשובה: תמיד תאמר הנקודות החיוביות שבו ומכלל הן אתה שומע לאו, אבל לא לשקר! אם ישאלו "האם הוא לומד בהתמדה?", תענה "כן הוא לומד", "בהתמדה? איני יודע, השומר אחי אנכי?".

שאלה: האם מותר להביא לגרפולוג מומחה כתב יד ללא ידיעת הכותב, באופנים הבאים: א. לצורך שידוך, כאשר רוצים לדעת על הצד השני יותר לעומק? ב. בזוג נשוי, שחושדים בבן הזוג או שרוצים להכירו לעומק?
תשובה: א. מותר. ב. אסור.

שאלה: אני בגיל 37 ועדיין לא מצאתי זיווג. אני מבקשת את עזרת כבודו בקבלת עצה: האם ישנו דבר המעכב את זיווגי? האם אני צריכה לעשות דבר מה על מנת לקדם את זיווגי?
תשובה: השי"ת יברך אותך ויזמין לך זיווג מוצלח בקרוב. אין שום דבר המעכב את הזיווג, רק להתחזק בשמירת שבת, ולקרוא כל יום חמשה פרקי תהלים על הסדר, ולתת אחריהם 30 אנורות בקופת צדקה, ולומר "בזכות דוד המלך ומצות צדקה תזמין לי זיווג טוב בקרוב". בשורות טובות.

שאלה: בחורה שמתקשה בשידוכין, האם יכולה לשים פאה?
תשובה: זמנית עד החתונה, כן.

לקבלת העלון בדוא"ל, שלחו בקשה ל: 7654216@gmail.com

לע"נ רחל בת מזל ע"ה
לע"נ לאה בת שרה ע"ה
לע"נ עזיזי בר כמונה לבית חדוק ז"ל

לע"נ רבי עובדיה בן לולו זצ"ל
לע"נ רבי אליהו בן אסתר זצ"ל
לע"נ אפרים בן מימה פנינה ז"ל

לרפואת דורון בן שרה הי"ו